

34.3.1

11b (משנה א) → 12b (יש ידיעה לחצי שיעור)

1. או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: ויקרא ד, כח
 2. והיא כי? אשם לאחת מאלה והתנדה אשר חטא עליה: ויקרא ה, ה

I א טסאת conflict between violator and witnesses – regarding liability for

- a if: he was told (“אמר לו”) that he ate חלב, he must bring a טסאת
 - i question: how many “told him” (לו) אמרו?
 - 1 Approach#1: אמרו is plural → 2 עדים
 - (a) His response: must have been to deny (if he is silent, even 1 עד generates חייב, per inference from [c] below)
 - (b) However: that is only valid according to ר”מ (below); חכמים would exempt
 - (c) Explanation: משנה teaches that ruling is a subject of dispute ר”מ/חכמים
 - 2 Approach#2: אמרו is singular (per יבמות י: א and explanation ad loc.)
 - (a) His response: must have been silence; if he denies, he is exempt (per [c] below)
 - (b) However: that is already inferred from [c] below
 - (c) Explanation: משנה first establishes חייב (if he is silent), then if he denies – exempt
 - (i) Source (for liability with 1 עד and שתיקה): v. 1 – he must find out for himself; but if other(s) tell him and he is silent – allows for קרבן או הודע אליו – חייב (if 2, obviously) and he must be silent – נאמן עד
- b if: 2 witnesses contradict each other (1 vs. 1); whether כשר or פסול (e.g. women) – אשם תלוי
- c if: a witness claims he ate חלב and he denies it – פטור
- d but if: 2 witnesses claim he ate חלב and he denies it –
 - i חייב חטאת ק”ו, חייב מיתה if 2 witnesses can generate חייב – חייב ד”מ
 - ii חכמים exempt – he could have explained that he was מזיד (→believed that he didn’t eat)
 - 1 Question: is the position of חכמים based on essential נאמנות or due to מיגו
 - (a) Split the difference: if 2 עדים testify to טומאה and מקדש today (no מיגו that he was טובל יום – still יום טבול)
 - 2 Proposal: ר”מ - if 2 testify that he was טמא (+מקדש) believed (same ק”ו as ours); חכמים disagree
 - (a) Reason: חכמים maintain that a person has essential credibility about his own status (מיגו sans)
 - (b) Challenge (אמי ר’): this is also a מיגו – he could have explained “לא נטמאתי” as “לא נטמאתי וטבלתי”
 - (i) Block: this is a replication of our dispute re: חלב
 - (ii) Justification: חלב is easy to “extend” and work – לא אכלתי...בשוגג – here we modify קמ”ל (טבלתי)...נטמאתי
 - 3 Proposal: מדרש on v. 2 (מטמא מקדש) – must acknowledge; if 2 challenge him, ר”מ – חייב (same ק”ו as ours)
 - (a) יהודה ר’ a person has essential נאמנות about his status
 - (b) חכמים agree with יהודה ר’ about מקדש (and חלבים); but not about טומאה (שאכל קודש בטומאה)
 - (i) Must be: טומאה חדשה, else same מיגו for מקדש/ביאת מקדש should operate
 - (ii) Defense (רבינא): it is טומאה ישנה; they testified that בטומאת הגוף and he says אכל קדשים בטומאת הגוף and he says לא נטמאתי
 - 1. Explanation: he can’t say וטבלתי ואכלתי, as he admits that נטמא and he contradicts his first statement
 - iii נאמנות ד”ג (greatest נאמנות); יהודה follows הלכה ד”ג
 - 1 יהודה ר’ only intended that נאמנות for private use and for his own use
 - iv Cases where ר”מ would agree (אמוראים): since in each of these, חייב depends on information unavailable to עדים
 - 1 List: שפחה חרופה (could be only מערה); נזיר שנטמא (could have been נזירות); שבועת העדות (didn’t intend עדות)

II ב משנה multiple חייבי חטאת and single חייבים

- a if: he ate a few pieces of חלב in one העלם, only liable for one
 - i reason (אביי): only liable for multiple חטאות if there are מחולקות העלמות
- b but if: he ate various חייבי חטאת in one העלם (e.g. פיגול, נותר) – liable for each (חומרא of multiple מינים)
- c however: if he ate less than שיעור several times – one מין – liable; various מינים – exempt
 - i justification (ר”ל): even in several bowls; to show that יהושע ר’ only sees מחלקין – תמחוין מחלקין, not לקולא לחומרא
 - ii some: read this as a comment on שני מינין, which is obvious – ר”ל interpreted it as 1 מין in 2 bowls
 - 1 teaching: that יהושע ר’ sees תמחוין מחלקין even לקולא (and considered שיעור ½ in each → פטור)
 - 2 challenge: if סיפא is 1 מין in 2 bowls, רישא is 1 מין in 1 bowl – should be obvious that he is חייב
 - 3 answer (רבינא): case where he had ידיעה between 1/2ם; following ר”ג – אין ידיעה לחצי שיעור
 - (a) Per: שבת יב:ו – if he wrote 1 letter, remembered, then wrote another, חכמים exempt, but מחייב ר”ג
 - (i) Reason: ר”ג – אין ידיעה לחצי שיעור → not considered a “break”